

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 czerwca 2007 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 maja 2007 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 15, w art. 46b w ust. 3 w zdaniu końcowym skreśla się wyrazy ", a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie";
- 2) w art. 1 w pkt 18:
 - a) w lit. b, ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez:

 - 1) powiatowego lekarza weterynarii;
 - 2) rzeczoznawcę wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z ust. 12 pkt 1;
 - 3) rzeczoznawcę wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców powołanych przez zarząd izby rolniczej zgodnie z ust. 12 pkt 2.",

b) w lit. c, ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez:

- 1) powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) rzeczoznawcę wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z ust. 12 pkt 1;
- 3) rzeczoznawcę wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców powołanych przez zarząd izby rolniczej zgodnie z ust. 12 pkt 2.",

c) w lit. e, ust. 12 otrzymuje brzmienie;

"12. Rzeczoznawców, o których mowa w ust. 3 i 6, powołują i odwołują:

- 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta);
- 2) zarząd właściwej terytorialnie izby rolniczej, na wniosek rady powiatowej izby rolniczej
- oraz informują o tym fakcie powiatowego lekarza weterynarii.";

3) w art. 1 w pkt 24, w art. 61 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy "obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej" zastępuje się wyrazami "zapewnienie sprawności postępowania w tym zakresie";

4) w art. 1 w pkt 26 w lit. b, pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) nie stosuje się do zakazu, wydanego na podstawie art. 48 ust. 3";

5) w art. 1 w pkt 27 lit. b otrzymuje brzmienie:

"b) w pkt 9 uchyla się lit. a;".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 24 maja 2007 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej Senat uznał za stosowne wprowadzenie do jej tekstu 5 poprawek.

Wytyczne dotyczące treści rozporządzenia są wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści. Błędem jest zatem takie ich konstruowanie, które polega na odesłaniu do aktów, norm czy postanowień, które prawodawca musiałby brać pod uwagę, niezależnie od tego, czy takie odesłanie zostało sformułowane. W związku z tym za pozbawioną treści normatywnej Senat uznał wytyczną sformułowaną w art. 46b ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 15 ustawy, wedle którego minister właściwy do spraw rolnictwa wydając rozporządzenie na podstawie tego przepisu będzie miał na względzie przepisy Unii Europejskiej. Należy podkreślić, iż organ wydający rozporządzenie zawsze – niezależnie od regulowanej materii – obowiązany jest dochować jego zgodności z prawem wspólnotowym. Analogiczna uwaga dotyczy art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 24 ustawy. W związku z tym Senat uchwalił poprawki nr 1 i 3.

Poprawka nr 2 zmierza do zapewnienia izbom rolniczym wpływu na powoływanie jednego rzeczoznawcy określającego wysokość wartości rynkowej zwierząt zabitych lub podlegających ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej, zwierząt padłych w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy oraz zniszczonych z nakazu tych organów produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz i sprzętu – w celu ustalenia odszkodowania z tego tytułu.

Jedną z fundamentalnych wartości demokratycznego państwa prawnego jest niedopuszczalność formułowania przepisów karnych z tytułu naruszenia przepisów o charakterze podustawowym. Z tego też względu zasadniczy sprzeciw Senatu budzą regulacje zawarte w art. 78 pkt 4 i art. 85 ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w brzmieniu nadanym odpowiednio

przez art. 1 pkt 26 lit. b i pkt 27 lit. b ustawy. Przewidują one sankcje karne z tytułu niestosowania się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych w rozporządzeniu na podstawie art. 48a ust. 3 pkt 1, a także z tytułu uchylania się od obowiązków określonych w rozporządzeniach ustanawiających program zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub program mający na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, wprowadzonych na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Przepisy te należy uznać za niezgodne z art. 42 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji RP, zgodnie z którym odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto dopuścił się czynu zabronionego pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Jak wyraźnie podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 20 lutego 2001 r., P. 2/00, "ustawodawca sam musi określić znamiona czynu zabronionego, zaś ich sprecyzowanie może być przekazane władzy wykonawczej (...). Trybunał Konstytucyjny, akceptując przedstawiony kierunek wykładni konstytucyjnej zasady wyłączności ustawy, przeciwstawia się jednocześnie takiej interpretacji art. 42 ust. 1 Konstytucji, która pojęcie ustawy rozszerza na wszystkie rozporządzenia wydane zgodnie z art. 92 Konstytucji." (OTK ZU nr 2/2001, poz. 32). W tym stanie rzeczy Senat zaproponował rezygnację z powołanych unormowań (poprawki nr 4 i 5).